

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
Vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyiltér sora 20 kr,
Hirdetések nagyság szerint.

A tanítókhöz.

A természet őstítkait Titán-ke-
rekkel bontogatja a tudomány; a
gőz hatalmas erejét nem sokára a
mult idők emlékei közé tesszük s
ekébe fogják a villamot. Szárnya-
kat teremt az ész, az embernek és
megszűnik a távolság. Ma még
kaczagjuk, holnap tán igaz lesz,
hogy más planeták lakóihoz rö-
pítjük át üzeneteinket a tudomány
mindenható erejével.

Haladunk a világosság felé;
földből bujnak elő a nagyszerű
alkotások, csak ti fölöttetek állt
meg az idő, kik a nemzet jövőjé-
nek s jövőjében a szabadságnak,
nemzeti becsületnek, tudomány-
nak, művészetnek, jólétnek és
nemzeti erkölcsnek őrei, letétemé-
nyesei és koldusszegény aposto-
lai vagytok, ti fölöttetek magyar
tanítók.

Oly büne és oly szégyen-folt-
ja ez a társadalomnak, mely egy
maga képes egy nemzetet a rom-
lás szélére sodorni. Érzi, tudja min-
denki, hogy a ti munkátok a nem-
zetilét alapja. Érzi, tudja minden-
ki, hogy a nemzet-fentartó ősi er-
köcsök fölött a modern társadalmi
áramlatok Damokles kardja függ.

És itt hiába van készen a
szuronyok hatalma! Az erőszak
megtermi a maga reakcióját s mi-

dőn az uralkodó eszmék hatalma
kizárólag és elbizakodva mégis
csak arra kíván támaszkodni tö-
rekvéseiben és ténykedésében, té-
vesztett erkölcsöket használ. Mert
hogy egy Vaillant hóhér kezében
vérzik el a gillutin alatt, az még
nem azt jelenti, hogy a nyomor
és társadalmi viszonyok szülte
szenvedélyek természet szabta me-
derben van már terelve. Az állam
és haza mai fogalma ellen köpö-
nyeg alatt szoritgatják az élesre
fent kést, lesvén az alkalmas pil-
lanatot. És hol van itt a fenálló is-
teni és emberi törvények biztosí-
téka? A szenvedélyek megtermik
a maguk fanatizált apostolait, vaj-
jon lesz-e erő egy kiéhezett,
demorizált seregben, hogy meg-
tudják ellenük védeni az oltárt,
melynek haza a neve.

És ez a munka ti reátok vár,
magyar tanítók.

Tietek a honfentartás mun-
kája.

Ébren legyen hát a társada-
lom és ébren legyenek azok, kik
re az emberiség összességének
egy része bízott, hogy bölcses-
ségökkel és tudásukkal gátat tud-
janak emelni amaz áramlatok el-
len, amely ha megindul, elfogja
söpörni mindazt, ami emberi ke-
belnek szent volt.

Ébren legyen a magyar tár-
sadalom, mely a küzdelemben

annyival is gyöngébb, mivel az
ezer éves haza egysége ellen nem
csak a kozmopolitizációt hirdető
tanok; hanem a széthúzó nemze-
tiségek aspirációi is akna mun-
kát folytatnak.

Későn lesz akkor meghuzni
a vészharangot, ha a nép minden
rétege meglesz metelyezve.

Ti is ébren legyetek, ti ma-
gyar tanítók!

Mig a társadalomnak önma-
ga iránt első kötelessége, hogy
az álvilágosságot az igazi vilá-
gosság fényébe veszítse, a ti köte-
lességetek a hazához és nemzethez,
valamint a társadalomhoz az,
hogy lelketek minden jobb erejé-
vel álljatok a küzdők sorában,
de követeljétek Isten és a haza
nevében, hogy korszakot teremtő
munkálatokhoz adja meg a tár-
sadalom a lehetőséget.

Ha magatoknak követeltek, a
hazának követeltek.

A könyörgés ideje lejárt.

Az önértetet meglehet kötöz-
ni a nyomorral és ti megvoltatok
avval ugyan csak kötözve. Alá-
zatos, szerény emberek voltatok
s mi volt érte a fizetés? 300 frt.
(ha ugyan az is meg volt!) és le-
nézetés.

Nem ül ki az arcotokon a
szégyen pirja?

Akartok még sokáig a szol-
gák utolsó után következni?

T Á R C Z A.

DRÁVA MENTÉN . . .

*Dráva mentén, a rigózi határban,
Elhagyottan áll egy kis ház magában;
Fáj a szívem, a könnyem is megered,
Valahányszor rávetem a szememet.*

*Vén akácfa lágyan ringó levele,
Ne bölöngass, ne csalogass befele!
Hej, ugyisincs ott ki epedve várt reám,
— Temetőben nyugszik az a kis leány!*

Skribanek Géza.

A legnehezebb foglalkozás.

Irta: Erschinger János.

Midőn az iskola port magamról le-
ráztam és kezembe azt az okmányt nyom-
ták, mely egy életpályára képesít, apám
egy szép napon így szólt hozzám: „fiam
most már láss a magad kenyere után.
Sokáig gondolkoztam rajta, vajjon mihez
fogjak, mit kezdjek. Addig míg az apám
utravalója tartott, könnyen lebegtem a

magam szárnyain, de mikor aztán az
utolsó garasom is elfogyott és hozzá az
apám az ujságokban közzé tette, hogy az
általam csinált adóságokat nem hajlandó
megfizetni, kezdődött életem szomorú
története.

Legnagyobb előszeretetem az ujsá-
írói pálya iránt volt, gondolván, ezek a
közönség kedveltjei azután meg fölséges
élvezet lehet az „tárczában“ szerelemről
ábrándozni, versben beszélni a földi tün-
dérékhez s itt hagyni a föld salakját a
csillagokhoz emelkedni fel, a szép sze-
mekről írni stb.

Sok lőtás-futás után valahára alkal-
mazást kaptam egy lapnál mint „szerkesz-
tői üzenetek“ rovatvezetője, de elmondhat-
om kérem, hogy ennél nehezebb foglalko-
zást nem kaphattam volna. Ez háládatla-
nabb munka — ha az ember becsülettel a-
karja teljesíteni — mint régiségeket kutatni.

Ezer meg ezer kérdésre kell megfe-
lelni, gyakran olyanokra, a melyekre ha
az ember a világ összes lexikonjait beta-
nulta is, csak nagy fejtöréssel tud meg-
felelni.

Most érkezik egy levél: *Tek. szerkesz-
tő ur!* Legyen szives kérem felvilágosíta-
ni, hogy szabad-e fiatal emberrel, mielőtt
még eljegyzett volna, csókolódnia.

Megjegyzem, hogy ő azt mondta, hogyha
nem csókolom meg nem szeret többé. Pe-
dig én az ő szerelme nélkül nem tudok
ám egy perczig sem élni. Tisztelettel:
Bakfisch.

Nagyon kényes dolog, de hát ha
nem válaszolok lebeszéli a papát a lap
előfizetéséről. Tehát kénytelen vagyok őt
megnyugtítani.

Bakfisch. A csókolódzás magába vé-
ve ártatlan dolog, különösen ha az „fele-
baráti szeretet“ czégre alatt történik és
ha az a bizonyos fiatal ember annyira ki-
vánja, de vigyázzon, hogy a papa vagy a
mama megne lássa, mert azt hisszük,
hogy akkor a papa hirteleni hevében le-
hütné a fiatal ember szerelmét és ez
önre nézve is baj volna.

Egy másik levél meg így szól: *Tisz-
telt uram!* Nagy bravour-e az, ha a lánchid-
ről a Dunába ugrom és kiuszom a
parta? Tisztelettel: **Egy vegetarianus.**

Láttatok egymást a kongresszuson?

Hallottatok a kiáltó vádat, mely annyi félszeg, kopott alakról emelte fel vetőjét a lealáztatás ellen a magyar kultúra érdekében?

Akartok várni még?

Hányan vagytok?

Hát 25.000 ember szavát, ha egy kórusban harsog, nem fogják meghallani?

Vigyázzatok! Ébren legyetek! Eljött a tettek ideje, midőn ügyetek, mely a nemzet ügye is, a reformok küszöbére lépett.

Hallottatok a biztató és megérdemelt elismerés szavait, mely onnan jött, hol kultur életünk legmagasabb rangu faktora áll, a mely helyen mindezt ideig dermedt közönnyel nézték a mi küzdelmeinket és siket fülek fogadták keserű panaszainkat.

Ragadjátok meg az alkamat, mely egy bölesen gondolkozó államférfi jóindulatában mellétek szegődik és kínálkozik; mondjátok ki, hogy mit követeltek, melyhez a társadalom minden rétegének, minden számot tevő emberét nyerjétek meg szószólónak a választások küszöbén, pártpolitikai tekintetek nélkül.

Tömörüljétek a kibontott zászló körül valamennyien és 25.000 ember egy szíjjel, egy akarat, egy lelkesedéssel álljon szolgálatába az ügynek, nyujtsen segédkezetet annak, kire évtizedek bűnének megváltása vár s fűzzétek nevéhez a magyar népoktatás Messiását megillető babérokat, melylyel egyszersmind megkoszorúzzátok a haza reményeit és önmagatokat.

Ne aludjatok, talpra valamennyien! Nyílt homlokkal ki a sikra. Elismerést és kenyeret!

Tóth Béla.

Levél a szerkesztőhöz.

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

Nagy meglepetésemre becses lapjának legutóbbi számában hat hét előtt megjelent cikkem — a „Somogyi népünnepély” re vonatkozólag Éhn Sándor aláírással oly nyilatkozat jelent meg, mely kétségbe vonja felfogásom helyességét az írói diszkrétitót illetőleg közpályán működő tisztviselővel szemben.

Tudomásom szerint épen a köztisztviselő az, *kinék úgy hivatalbeli mint társadalmi magatartása mindenkor nyilvános kritika tárgyát képezi.*

A napilapok nap-nap után hozzák az íróvilág kritikáját a legelső tisztviselő működését illetőleg, s még egy miniszternek sem jutott eszébe kétségbe vonni a kritika jogosultságát.

En a jelen esetben Éhn Sándor köztisztviselőnek, mint a népünnepély főrendezőjének a publikum egy része iránt tanusított, s állítólag ideg bajból eredő, nem épen udvarias magatartását vettem bonczkés alá. Az inkriminált sorokban azonban a kritikus nem én vagyok első sorban hanem azok, akiknek ajkairól hallottam és én azt esupán mint referens idéztem.

Talán az inkriminált sorok után következő bekezdésből eléggé világos, hogy a cikkíró nem a maga tudomásának *hanem a publicum sértett része megjegyzéseinek adott kifejezést; mert hiszen alig pár éve hogy Bpestről Somogyba költöztem és Nagy Atádon azon alkalommal csak másod ízben és épen mint a népünnepélyre meghívott laptudósító voltam, tehát sem a főrendezőt, sem az odavaló viszonyokat nem ismerém.

Ugy látszik azonban, hogy bizonyos vidéken az idézésnek csak: „.....” ezen egy módja ismeretes.

A mondottakból önként következik, hogy sem a pletykázás, sem a rágalmasz vétségének könnyen és idegesen odadobott ítélete rám nem vonatkozhatik.

A cikkemre hosszú hat hét mulva küldött nyilatkozatra siettem válaszolni, nem kérve senkit, hogy támogasson, hogy

ebben a dologban mellettem legyen, mint a hogy Érdemekben megöszült tiszt S . . . . .bátyánkat asztalomtól elhívott vendégemet Junius 29-én a „megtámadott” köztisztviselő érdekében a fivér kapacitálni igyekezett.

Még egyet. Miután cikkem kritikai részében az említett köztisztviselőnek a publicum egy része iránt az említett alkalommal tanusított magatartását ítéltem el, legyen szabad e tekintetben való felfogásomnak kifejezést adni.

A köztisztviselő van a közönségért, s nem megfordítva!

Egyébb iránt ha a cikkem tanulmányozására fordított hat hetet, még legalább kettővel megtöltött volna és nem lázas idegességgel hanem nyugodtan olvasták volna, feltűnt volna cikkemben az a distingválás, hogy az öreg asszonyság a főbírónak csak ingyen vadászást, s nem egyuttal ingyen lakást is tulajdonít.

S ki vehetné rosz néven egy fájós lábú éltés hölgytől, hogy fáradtság állásában reményeinek gőczpontja egy székben összpontosult s ennek hiányában kitörő keserűségben meglátva a bérlő fiatal lánykájának a főrendező által teljes készséggel és nyájassággal felajánlott ülőhelyeket, amelyekről, mint ezigányoknak fenntartott helyről, alig pár pereczel több férjes uri hölgy elszólitatott a főbíró által — imaszerű fohászában az ingyen vadászterület mellé elképzelt, hogy hát ha még egy emeletes háza is volna, amelyben valamely megyei urnak lakást adhatna — — — talán akkor — akkor nem egy széket, — hanem kettőt is kaphatna a szegény öreg . . .

Ha az öreg asszonyság szavai által én érezném magamat gyanusítva, az ingyen vadászás ellen is tiltakoztam volna.

Kitünő tisztelettel maradtam

Budapest 1896 Julius 28-ikán

Szaák Luiza.

*„Igen azoknak jút hely, szól sértődötten az előbbi öreg asszonyság, de nekem nem! Én az öreg esontjaimmal állhatok. Persze nekem nincsen vadászterületem ahová meghívhatnám a főbíró vadászatra, aztán olyan emeletes házam sincs, ahol ingyenes lakást adhatnék valamely megyei urnak . . . Hja! ja!

Vegetarianus. Azáltal, ha a lánczhidről a Dunába ugrik és kiuszik a partról nem követ még el valami nagy bravourt, mert biz ezt több öngyilkos jelölt is megtette már. Hanem, ha a partról a Duna közepéig uszik és innét ugrik fel a lánczhidra nagyobb bravourt követ el, mert ezt még nem tette meg senki.

De ez már több a soknál egy újabb küldemény érkezett, mondom meg kell örülnöm. Am lássuk, még mi mindent nem kívánnak egy szegény halandótól. Megnézem sorban.

Tisztelt szerkesztő ur! Én egy fiatal emberbe vagyok szerelmes, ki sokszor hozzánk ellátogat, de ő még nem nyilatkozott szerelméről, vajjon, hogy tudnám őt vallomásra birni? Maradtam stb. **Egy szerelmes leány.**

Kedves szerkesztő ur! Kis milorom egy idő óta annélkül, hogy idegent látna, folytan ugat, miből azt következtetem, miszerint ennek a szegény állatnak idegbaja van. Kérem szives tanácsot adni, mivel kurálhatnám legjobban. Megjegyzem, hogy kedves állatom tiszta fehér,

rövid szőrű és homlokán barna folt van. Kiváló tisztelettel: **Egy gondos asszony.**

Még utóbb kutyát kell kurálnom!

Tekintetes szerkesztő ur! Kérem legyen szives értesíteni, hogy sértés-e az egy leányra nézve, ha egy fiatal ember azt mondja neki, hogy arcza oly fehér mint a krétahegy. Szives üdvözlettel stb. **Egy kis leány.**

Tisztelt szerkesztő ur! Kérem sziveskedjék felvilágosítani, hogy miként szabadulhatnék meg legkönnyebben az anyósomtól, mert már türehetlen a sok kín, melylyel engem gyötör. Igaz tisztelője: **Egy kintott férfi.**

Tek. szerkesztő ur! Kérem szives értesítését, hogy vajjon, ha nálunk január hó 1-én déli 12 óra van, akkor Amerikában december 31-dike éjjél van-e, vagy január 1-jét követő éjjél. Kész szolgálja: **Egy kíváncsi.**

Tisztelt uram! Egy fontos és diszkret kérdéssel fordulok önhez. Ugyanis férjemet rajta kaptam a mint éppen a szobaleányt megcsókolta Ok-e ez az elválásra, vagy lehet-e a dolgon másképen is segíte

ni. Ismételt kéréssel: **Egy boldogtalan asszony.**

Tessék kérem aztán elképzelné minő állapot ez ily kényes kérdésekre helyesen és igazságosan megfelelni. Mondhatom, ha ez így megy tovább, itt kell hagynom az egész világot. De mittevő legyek, meg kell mégis csak valahogyan felelni, mert hivatásunk parancsolja. Talán csak nyélbe ütöm úgy-ahogy a dolgot, hisz ez is a hírlapíráshoz tartozik.

Egy szerelmes leány. Az igen egyszerű dolog. A hányszor a fiatal ember eljön önökhöz, hívja meg ozsonnára és adjon neki mindig mézes kenyeret. Azután kérdezze meg tőle édes-e a méz? Szereti-e a mézet? Mi édesebb a méznél? A kérdéseket pedig kísérje egy pár szép pillantással s meg fogja látni, hogy a nyul kiugrik a zsákból.

Egy gondos asszony. A kis Milor ugotása nem idegbajtól ered, hanem mi azt véljük, hogy nagysád egy új zongorát vett (ugye eltaláltuk?) és a kutyák a mint tudjuk nem valami jó zeneértők, az új zongora hangjai iránt pedig különös el-

De már többre nem volt kíváncsi a pesti hölgy. . . Kellometlen érzéssel fordítá félre fejét, az elmondottak akár igazak, akár nem eléggé illusztráltak, hogy most nem a főváros sima parquetjén, hanem vidéken van, ahol kiesnyes érdekek, szellemi szegénységről tanuskodó panaszok között vergődik a közönség legnagyobb része. — Bizony szerencse, hogy vannak kivételek!.

H i r e k.

— **A baresi főszolgabíróság köréből.** E hó 3-ikán hétfőn fog eldőlni az a kérdés, hogy ki lesz a baresi főszolgabíró. Fenyőssyn kívül leginkább még Bogyayt és Tallián Andort emlegetik újabban baresi főszolgabíról.

De bárki is lesz a baresi főszolgabíró, az az óhajásunk, hogy ne csak hivatalában nyerjünk egy korrekt tisztviselőt, de társadalmilag is egy oly egyént, ki ne csak ügyes-bajos dolgainknak, de társadalmi életünknek is orvoslója legyen; hozzon magával úde, egészséges aerát, elkel ez a mi beteg társadalmi életünkre!

A baresi izr. hitközség volt iskola épület helyiségeiben — hol ideiglenesen fog lenni a szolgabírói hivatal — már serényen folynak a renoválások.

A leendő főszolgabíró lakását illetőleg is intézkedtek, e célra a Felber féle ház emelet helyiségei vannak felvéve.

— **A baresi iparos testület** múlt hó 27-ikén közgyűlést tartott, melyen elhatározták, hogy e hó 15-ikén nyári mulatságot rendeznek, beszerzendő zászlójuk költségeinek fedezése céljából.

A gyűlésen elhatározatott az is, hogy iparosaink a diós-győri ipartestület augusztus 20-ikán tartandó zászló felvonási ünnepélyéhez 5 frttal járulnak hozzá.

— **Robbanás a pécsi városházán.** Múlt hó 30-ikán reggel fél 9 órakor iszonyu pusztító robbanás történt a pécsi városháza épületében levő Köszl János fűszerkereskedő boltjában. Ugyanis nevezett kereskedő, anélkül hogy tudták volna, boltjában a Wertheim szekrényben tartott 5, mások állítása szerint 25 kiló puska-por, mely gyufától véletlenül tüzet kapott, s a közelében levő temérdek rakettával együtt fölrobbant. Az iszonyu robbanás a boltban 3 embert ölt meg, kik ko-

lenszenvet éreznek. Ezért tanácsoljuk, hogy nagysád vagy a zongorán, vagy pedig a kedves Miloron tessék tul adni, akkor aztán nem fogja önt bántani az ugatás. A mi pedig azt illeti, hogy a kis Milor fehér színű, rövid szőrű és homlokán barna folt van, az igazán nincs befolyással az ugatásra.

Egy kis leány. Ez éppen ugy nem sértés, mint a hogyan nem sértés az sem, ha valaki azt mondaná nagysádnak, hogy esőjja olyan édes mint a baracklekvár, mert bizony az is édes, ha jó meg van ezukrova.

Egy kintott férfi. Az anyósok ép ugy, mint a phylloxera ellen nincs orvosság, hanem védekezni ugy lehet ellene legjobban, ha kiküldi őt Amerikába nyáron nyaralni és télen telelni. Akkor aztán szent lesz a házi béke.

Egy kíváncsi. Felelni fogunk csak egy kis türelmet kérünk, mert hogy a dologról személyes meggyőződést szerzhessünk, kívánságára a mondott időre kiküld-

rommá égtekde a sebesültek száma, — kik főleg a közelben jártak közül valók — meghaladja a kétszázat, kik közül már sokan meg is haltak az irgalmasok kórházában, sokan súlyosan, sokan könnyebben sérültek meg.

A sebesültek között sok előkelő állású uri ember van, így Aidinger polgármester a legsúlyosabb sérülésekkel, továbbá Ludvig Ferenc városi orvos, Opris Péter posta és táviró igazgató, Oberhammer Antal rendőrfogalmazó, Kisasszony Ferenc megyei hivatalnok stb. A sebesültek között van Köszl János is az üzlet tulajdonosa.

A masszív régi városháza épület ugyan nem puszult el, de ablaka nem maradt épen, a bolt a tűz martaléka lett.

— **Villám ütött agyon** a napokban egy tehenet őrző fiut a szomszédos-Bázia (slavóniai) község határában. A fiu ugyanis a nagy vihar elől egy fa alá menekült, a mely fába beleesapott a villám s a fiut is ülő helyzetében agyonsujtotta. A szerencsétlenül járt fiunak egy fiatalabb testvére, ki bátyjának keresésére indult, ugy megijedt, midőn bátyját a fa alatt élettelenül ülve találta, hogy azóta eszméletlen kívül van.

— **Időjárás.** Az idei időjárás a tavaszi, nyári hónapokban, valóban általánosan nagyon szeszélyesnek mondható. Vidékünkön is bár érezzük az általa okozott károkat, de mégsem oly nagy mértékben, mint az az ország más részeiben tapasztalható. Csak a múlt heti viharokról, jégesőkről, felhőszakadásokról egész kis statisztikát állíthatunk össze, mely elég szomorú képet nyújt egyes vidékek káraitól.

A kolozs megyei Zsobok és Farnas községeket a multkori felhőszakadás egészen tönkre tette, a községekben iszonyu képet nyújt a víz rombolása, mely még a templomba is egy méternél nagyobb magasságig behatolt. Zsobok község utein sok helyen fél méter vastagságnyi rétegekben gyűlt össze a jég, melynek darabjai három nappal a vihar után is másfél, egész két centimeter átmérőjűek voltak.

A kár a két községben összesen meghaladja a százezer forintot.

Brassó vármegyében, *Botfalv* környékén a jégverés jelentékeny területen megsemmisítette a termés nagy részét. Nagyon

jük lapunk egyik tudósítóját és akkor majd rögtön értesítjük.

Egy boldogtalan asszony. Beesés kérdésére a legnagyobb diskrecióval azt válaszoljuk, hogy azért az egy esőkért nem érdemes még elvárni, mert az bizonyára nem volt oly drága esők, hogy a válóper költségét megérdemelné. Hanem a legnagyobb jó indulattal azt tanácsoljuk, hogy ezentul mindig oly szobaleányt fogadjon, a ki korára nézve tul van ötven éven, azután nem árt, ha egy kissé himlőhelyes és banza, sőt a dologra nézve nagyon előnyös, ha hozzá még pupos és sánta is.

Hál' Istennek elvégeztem, de beláthatja mindenki, hogy nem valami irigylésre méltó egyik újságíró sem. Reggeltől késő éjjelig a közönség érdekét kell szolgálni, dolgozni szakadatlanul és mi a jutalom: neheztelés mert, hát a közönség minden tagjának még sem lehet a kedve szerint vagy a mint ezt az újságírók mondják: szája ize szerint irni.

erős volt a jég Bács-Bodrogmegyében, *Baja, Gara, Jankovac* és *Bácsalmás* környékén, hol a vihar szertesztét szórta a rendberakott kővéket, az ezt követő jégverés pedig csaknem félig kiesépelte a szemet a kalászból. Nagy a kár az egyéb veteményekben is. A még nagyobbára lábbon álló zabot jóformán tönkretette a jég is sokat ártott a kukoricának és a kerti veteményeknek, a szőlőkben gyönyörűen álló fürtöknek pedig 50 — 60 százalékát megsemmisítette a pusztító elem. *Zombor* határában mintegy 2000 kat. holdnyi zabtermés 18—20 százaléka egészen odaveszett. Nyitramegyéből iják, hogy ott *Karkóc, Beregszeg, Vörösvár* és *Galgóc* községek termését a jégeső egészen elverte, nagy pusztítást vitt véghez Sárosmegyében, hol *Kuro, Gerlachó, Tanó, Kruszlyó, Hrabzke* és *Fricska* községekben a termőföldet a felhő szakadás beiszapolta, a gabonane-műekben 50 százalék veszteség mutatkozik. Baranyavármegye *pécsi* és Vas megye *muraszombati* járásában szintén nagy kárt okozott a zivataros időjárás.

— **Figyelmeztetjük olvasóinkat** e számunkban megjelenő „kalapos üzlet” című hirdetésünkre, s a derék iparost ajánljuk közönségünk szives pártfogásába.

Irodalom.

— **„A somogyi Balatonpart községei mint nyaraló és fürdő helyek”** ezímen könyv jelent meg Kaposvárott, Dr. Szaploneczay Manó Somogyvármegyei tiszti főorvosától. A könyv kimerítő részletekkel foglalkozik mind ama somogymegyei helységekről a Balaton körül, melyek régebben, vagy újabban mint fürdők szerepelnek. Minden fürdő helységről vagy környékéről egy-egy érdekes épület, vagy megkapó tájkép illusztrálva is van a műben. Szerző elmondja a fürdő helyek minden jó és rossz tulajdonságait: a levegő hőmérsékének viszonyait, a víz melegségi fokát, különböző hónapokban. Elmondja, hol kényelmesebb, hol kevésbé kényelmes a tartózkodás, hol olesó és hol zsarolják a fürdőző közönséget. Reá mutat a hibákra, de azok orvoslására is. „Javaslatok” cím alatt — felölelve az egész Balatonvidéket — üdvös, áldást hozó eszméket hoz fel a kitűnő szakismeretekkel bíró főorvos, melyek ha beteljesülnének, ugy igazán a Balaton ez a „magyar tenger” az ország közkincsévé válna.

Dr. Szaploneczay könyve valóban hézagpótló munka a maga nemében, mely a Balaton-kultusz megteremtésére van hivatva a három parti vármegyében, — melegen ajánljuk olvasó közönségünk figyelmébe.

Az érdekes mű, — melyet szerzője méltóságos vizeki Tallián Gyula főispán urnak, mint a Balaton-kultusz lelkes barátjának ajánlt s mely műhöz nagys. Maár Gyula, Somogymegye alispánja írta az előszavat — megrendelhető Somogyvármegye alispáni hivatalánál, ára 1 korona.

A könyv elárusításából befolyó teljes összeg, le nem vonva belőle a kiadással járó költségeket sem, a Balatonpart egy alkalmas pontján felállítandó sanatorium alapjára fordíttatik, mely intézetben szegénysorsu gyermekek fognak nyaranta elhelyezést, ápolást és eltartást nyerni.

Kalapos üzlet.

Vagyok bátor Barcs és vidéke nagyérdemű közönségének szíves tudomására hozni, hogy **BARCSON**, (a Nemsich féle kávéház mellett, Varga féle házban) egy új

KALAPOS ÜZLETET

nyitottam, hol saját gyártmányu, (nem pedig gyárból rendelt) nagy választéku mindennemű legfinomabb **URI- és GYERMEK KALAPOK**, valamint **FILCZ** és **VA-DÁSZCZIPŐK** stb. mérsekelt áron kaphatók.

A nagyérdemű közönség pártfogását és minél számosabb megrendelését kéri:

Tisztelettel
BOGNÁR FERENCZ
kalaposmester.

VASUTI MENETREND.

Barcsról indul:

Kanizsára	reggel	6 óra	10 perc.
"	délelőtt	11 "	05 "
"	este	9 "	05 "
Pécs — Szigetvárra	reggel	7 "	32 "
"	délután	5 "	18 "
Pákrácra	reggel	8 "	16 "
"	este	5 "	20 "
Somogy-Szobra	reggel	5 "	7 "
"	délután	2 "	15 "

Barosra érkezik:

Kanizsáról	reggel	7 óra	21 perc.
"	délután	4 "	46 "
"	este	9 "	47 "
Pécs — Szigetvárról	délelőtt	10 "	49 "
"	este	8 "	41 "
Pákrácsról	délelőtt	10 "	53 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobrról	délután	1 "	20 "
"	este	8 "	50 "

Ózv. Habianac Augusztné.

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete
könyv- papir- író- és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek, üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések, gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.

